

Nijgh-penning voor zijn grote verdiensten in het sociaal-culturele vlak. Hij was toen al lang niet meer uitsluitend in het eigen bedrijf werkzaam geweest.

Een man met een daadkracht en een brede maatschappelijke belangstelling als Bart Wilton blijft niet lang binnen de eigen onderneming. Naast de vele bestuursfuncties in het hem zo dierbare Schiedam, bekleedde hij het voorzitterschap van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Vlaardingen en de Beneden-Maas, later van de gefusioneerde Kamer van Koophandel voor Rotterdam en de Beneden-Maas. Hij was voorzitter van de Sociale Kring van het VNO en van de Industriële Kring Waterweg. Na het terugtreden van ir. K van der Pols werd hij voorzitter van de Metaalbond in Rotterdam en nam hij als zodanig deel aan de Raad van Overleg voor de Metaalindustrie, de R.O.M. Bart Wilton stond middenin de woelige gebeurtenissen in het begin van de jaren zeventig, de moeilijke stakingsperiode in de scheepsbouw en in de havens in het Waterweggebied. Grote problemen brachten hem niet uit zijn evenwicht en onder alles bleef hij zijn aangeboren optimisme en bonhomie bewaren. Ondanks alle tegenstellingen bleven zijn contacten met de vakbeweging goed en gebaseerd op wederzijdse waardering. De geuzenbenaming 'rooie Bart' nam hij daarbij op de koop toe, hoewel hij daar toch wel verwonderd over moet zijn geweest.

In 1977 nam hij afscheid als directeur van Wilton-Fijenoord, van 'zijn' werf, die inmiddels was opgegaan in het grote verband van het Rijn-Schelde-Verolme concern. De goede 'kleine' tijden van vroeger waren voorbij, maar als bekroning van zijn maatschappelijke loopbaan wachtte hem nog één taak, het voorzitterschap van de Rotterdamse Kamer. Hij begon onmiddellijk de ramen van de Kamer naar buiten wijder open te zetten, de betrokkenheid van de leden en van het bestuur bij het werk van de Kamer te vergroten en ging aan het werk om de wat stroef geworden verhouding met het Gemeentebestuur te verbeteren. Aan de kant van de overheid was er onbegrip voor de moeilijkheden, die het bedrijfsleven toen reeds op zich af zag komen en die nu geresulteerd hebben in de diepste recessie van na de Tweede Wereldoorlog. Aan de kant van het bedrijfsleven zag men de politieke lijn: eerst de stad en dan pas de haven als een 'Umwertung aller Werte'. In die sfeer van elkaar met argusogen bekijken en van wantrouwen over en weer ging Bart